ECLI:LV:AT:2018:0419.11370013715.2.L

Lieta Nr. 11370013715
SKK-207/2018
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
LĒMUMS
Rīgā 2018.gada 19.aprīlī

Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Pēteris Opincāns,
tiesnese Anita Nusberga,
tiesnese Anita Poļakova

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ aizstāves Zentas Bičkovičas kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2017.gada 6.decembra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Aizkraukles rajona tiesas 2017.gada 12.aprīļa spriedumu /pers. B/, personas kods/personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 4.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 11 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, 52.panta pirmās daļas 2.punktu un 2.[1] daļu galīgais sods /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 11 gadiem un 20 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 5 mēnešiem un 19 dienām, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /pers. B/ ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 9.marta līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

No /pers. B/ cietušās /pers. D/ labā piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 3766, 45 *euro*.

[2] Ar Zemgales apgabaltiesas 2017.gada 6.decembra lēmumu Aizkraukles rajona tiesas spriedums atstāts negrozīts.

[3] Ar tiesu nolēmumiem /pers. B/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta par to, ka viņš ar sevišķu cietsirdību izdarīja citas personas tīšu nonāvēšanu (slepkavību) pastiprinošos apstākļos.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos.

2015. gada 8. martā ap pulksten 17.00 /pers. B/, zinot, ka /pers. E/ atrodas dzīvoklī /adrese A/, nolūkā nodarīt fizisku kaitējumu /pers. E/, līdzi paņemot koka beisbola nūju, kuru paslēpa zem savas virsjakas, devās uz turieni. Ienākot dzīvoklī, /pers. B/ piegāja pie istabā uz dīvāna sēdošā /pers. E/ un uzsāka ar viņu konfliktu. /pers. B/, dusmu un agresivitātes vadīts, atvēzējās ar līdzpaņemto koka beisbola nūju un izdarīja tīšu sitienu /pers. E/ galvas virzienā, taču /pers. E/, aizsargājoties no sitieniem, pielika rokas priekšā, tāpēc /pers. B/ vismaz trīs reizes iesita /pers. E/ pa rokām un kājām. Kad dzīvoklī esošās personas atņēma nūju, /pers. B/ turpināja uzbrukt /pers. E/ un vairākkārt iesita /pers. E/ ar dūrēm pa dažādām ķermeņa daļām – seju, krūšu kurvi. Tad /pers. B/, nolūkā nodarīt fizisku kaitējumu /pers. E/, no virtuves paņēma nazi un uzbruka ar to /pers. E/, izrādot gatavību iedurt, taču dzīvoklī esošās personas nazi atņēma. Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. B/ atkal paņēma beisbola nūju, atvēzējās ar to /pers. E/ virzienā, bet dzīvoklī esošās personas atņēma nūju. Pēc tam /pers. B/ vairākkārt ar dūrēm iesita /pers. E/ pa dažādām ķermeņa daļām, kā rezultātā /pers. E/ nokrita uz grīdas pie istabā esošā loga. Tad /pers. B/ paņēma istabā krēslu un apzinoties, ka ar šādu priekšmetu var tikt nodarīti nāvējoši miesas bojājumi, vismaz divas reizes iesita ar to /pers. E/ pa galvu, kā rezultātā krēsls salūza. Turpinot savas darbības un saprotot to, ka viņa darbības ir bīstamas cietušā dzīvībai un veselībai, /pers. B/ vairākkārt ar apautām kājām uzlēca /pers. E/ uz galvas, tādējādi izdarot spēcīgu fizisku iedarbību, kas sagādāja cietušajam sevišķas fiziskas sāpes. Pēc tam /pers. B/, apzinoties to, ka /pers. E/ guļ uz grīdas un vairs nespēj pretoties, kā arī saprotot to, ka viņa darbības ir bīstamas cietušā dzīvībai un veselībai, paredzot nāves iestāšanos un pieļaujot to, rīkojoties ar sevišķu cietsirdību, ar nolūku sagādāt /pers. E/ sevišķas ciešanas, paņēma istabā esošo alumīnija kruķi un vismaz 12 reizes iesita ar to /pers. E/ pa dzīvībai svarīgām ķermeņa daļām – galvu un kaklu. Sitot ar kruķi, tika sasists sekcijas durvju stikls, kura lauskas krita virsū /pers. E/ un nodarīja caurejošu grieztu brūci labā vaiga apvidū. Tad /pers. B/, darbojoties ar sevišķu cietsirdību, turoties ar rokām pie palodzes, vairākkārt spēra /pers. E/ ar apautām kājām pa seju, kā arī lēca ar kājām pa dzīvībai svarīgām ķermeņa daļām – krūšu kurvi un galvu, apzinoties, ka tādā veidā sagādā cietušajam sevišķas ciešanas. Pēc brīža /pers. B/ atkārtoti paņēma alumīnija kruķi un ar to vismaz trīs reizes iesita /pers. E/ pa dažādām ķermeņa daļām – pa galvu, pa ribām. To redzot, viena no dzīvoklī klātesošajām personām no mugurpuses parāva /pers. B/ nost no /pers. E/. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, /pers. B/ atstāja /pers. F/ dzīvokli, bet pēc īsa brīža atgriezās pēc beisbola nūjas un, to paņēmis, atkal iegāja istabā, piegāja pie uz grīdas gulošā /pers. E/. Redzot, ka /pers. E/ izrāda dzīvības pazīmes, vienu reizi iesita

/pers. E/ ar beisbola nūju pa galvu un aizgāja. /pers. B/ prettiesiskās darbības bija izdarītas ar sevišķu cietsirdību, uz ko norāda liels daudzums miesas bojājumu, kuru ilgstoša nodarīšana saistīta ar sevišķu fizisku ciešanu sagādāšanu cietušajam /pers. E/.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. E/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi kas bīstami dzīvībai – smagas, saliktas trulas galvas un krūšu kurvja traumas ar galvaskausa kaulu daudzšķembainiem lūzumiem un plašiem asinsizplūdumiem zem galvas smadzeņu apvalkiem un smadzeņu vielā; abpusējiem daudzu ribu lūzumiem pa vairākām anatomiskām līnijām ar ribu pleiras un plaušu pleiras plīsumiem. /pers. E/ nāve iestājās visu minēto traumu komplikāciju rezultātā un konstatētie miesas bojājumi atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. E/ nāves iestāšanos 2015. gada 8. martā pulksten 22.40.

Šādas apsūdzētā /pers. B/ darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta.

[4] Apsūdzētā /pers. B/ aizstāve Z. Bičkoviča par apelācijas instances tiesas lēmumu iesniegusi kasācijas sūdzību.

[5] Aizstāve kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu pilnībā un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Aizstāve uzskata, ka apelācijas instances tiesa, iztiesājot lietu, ir pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmās daļas, 19.panta trešās daļas, 197.panta pirmās daļas, 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas, 527.panta pirmās daļas 1.,2.,6.punkta, 562.panta pirmās daļas, 564.panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu.

Minētie Kriminālprocesa likuma un Krimināllikuma pārkāpumi kasācijas sūdzībā pamatoti ar šādiem argumentiem :

- spriedumā nepilnīgi un neprecīzi atreferētas apsūdzētā /pers. B/ liecības, nepamatoti nevērtējot /pers. B/ liecības par to, ka viņš miesas bojājumus nodarījis aizstāvēšanās nolūkā;
- nav vērtētas liecinieka /pers. H/ liecības par to, ka /pers. E/ pirmais uzbrucis /pers. B/;
- nepilnīgi un neprecīzi atreferētas /pers. F/ liecības;
- nav izvērtētas pretrunas liecinieka /pers. I/ liecībās un pretrunas starp viņa liecībām un pārējo liecinieku liecībām;
- tiesa šaubas par to, vai dzīvoklī pēc /pers. B/ aiziešanas varēja atrasties citas personas, vērtējusi par sliktu apsūdzētajam;
- liecinieku /pers. J/, /pers. H/ liecības apstiprina, ka /pers. B/ nebija nolūka noslepkavot /pers. E/, bet tiesa tās nav vērtējusi;
- tiesa nepamatoti secinājusi, ka miesas bojājumi nodarīti ilgā laika posmā no pulksten 17.00 līdz pulksten 19.00, jo atbilstoši apsūdzībai miesas bojājumi nodarīti ātri un īsā laika posmā;
- nepamatoti noraidīts lūgums noteikt atkārtotu ambulatoro komplekso tiesu psihiatrisko un tiesu psiholoģisko ekspertīzi. Tiesa nav vērtējusi to, ka ekspertīze nav veikta pilnā apjomā;
- tiesas sēdē eksperti nevarēja norādīt, kādas pazīmes trūkst, lai konstatētu klasisku fizioloģisku afektu;
- aizstāve analizē ekspertu liecības un ekspertu atzinumu un uzskata, ka ekspertīze nav veikta pilnā apjomā;
- tiesa, konstatējot apsūdzēto pozitīvi raksturojošas ziņas, nav mīkstinājusi sodu, kā arī nepamatoti nav atzinusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas vai amorālas uzvedības ietekmē;
- tiesa nav sniegusi savu vērtējumu par apsūdzētā /pers. B/ tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu.

Motīvu daļa

[6] Kasācijas instances tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesas lēmums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. B/ aizstāves Z. Bičkovičas kasācijas sūdzība noraidāma.

Augstākās tiesas ieskatā, apelācijas instances tiesa, iztiesājot krimināllietu, nav pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumus un Kriminālprocesa likuma būtiskus pārkāpumus un kasācijas sūdzībā nav izklāstīti tādi argumenti, kas varētu būt par pamatu apelācijas instances tiesas lēmuma atcelšanai vai grozīšanai.

[6.1] No aizstāves iesniegtās kasācijas sūdzības redzams, ka aizstāve kasācijas sūdzībā pamatā atkārto apelācijas sūdzībā un apelācijas instances tiesā izteiktos argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi. Aizstāves norādes kasācijas sūdzībā uz Kriminālprocesa likuma un Krimināllikuma pārkāpumiem ir saistītas ar vēlmi, lai kasācijas instances tiesa atkārtoti izvērtētu pierādījumus un panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmās daļas noteikumiem.

Kasācijas instances tiesa konstatē, ka apelācijas instances tiesas 2017.gada 6.decembra lēmums atbilst Kriminālprocesa likuma 511., 512.panta, 564.panta ceturtās daļas prasībām. Apelācijas instances tiesas lēmumā ir izvērtēti lietā iegūtie un pārbaudītie pierādījumi, apelācijas instances tiesas atzinumi ir pamatoti ar šiem pierādījumiem. Pierādījumi ir vērtēti to kopumā un savstarpējā sakarībā.

[6.2] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta pirmo daļu pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās daļas noteikumiem, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējās sakarībā. Izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem neticēt, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība apsūdzētā vainīgumam, kuru izvērtēšana ir tās tiesas kompetencē, kura izskata lietu pēc būtības.

[6.3] Augstākā tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma prasību pārkāpumus pierādījumu novērtēšanā apelācijas instances tiesā, kas varētu būt par pamatu tiesas lēmuma atcelšanai par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta. Apelācijas instances tiesa ir pievienojusies pirmās instances tiesas atzinumiem un uzskatījusi, ka pirmās instances tiesas spriedumā sniegts ne vien pirmstiesas procesā iegūto un tiesas sēdē pārbaudīto pierādījumu novērtējums, bet arī pareizs apsūdzētā /pers. B/ darbību juridiskais novērtējums. Turklāt apelācijas instances tiesa savā lēmumā ir sniegusi pierādījumu izklāstu un to ticamības vērtējumu.

Aizstāves subjektīvs viedoklis par citādu lietā iegūto pierādījumu novērtējumu, ja pierādījumu vērtēšanā apelācijas instances tiesā nav pieļauti Kriminālprocesa likuma pārkāpumi, nevar būt par pamatu tiesas nolēmuma atcelšanai.

[6.4] Apelācijas instances tiesa ir noraidījusi aizstāves lūgumu par atkārtotas ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās-tiesu psiholoģiskās ekspertīzes noteikšanu. Tiesai nav radušās šaubas par ekspertīzē sniegto atzinumu pilnīgumu, objektivitāti un pamatotību.

Apsūdzētā vai viņa aizstāvja pieteikto lūgumu motivēta noraidīšana lietas iztiesāšanas laikā nav vērtējama kā apsūdzētā tiesību ierobežošana. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 496.panta otrās daļas nosacījumiem tiesai procesa dalībnieku pieteiktie lūgumi ir jāizvērtē un jāizlemj, bet tai nav obligāts pienākums šos lūgumus apmierināt.

[7] Pirmās instances tiesai un apelācijas instances tiesai nav radušās saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta. Kasācijas instances tiesai nav pamata pārvērtēt abu zemāko instanču tiesu atzinumus.

[8] Atbildību mīkstinošu apstākļu uzskaitījums ir minēts Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka, nosakot sodu, par atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt arī citu ar noziedzīgo nodarījumu saistītu apstākli, kurš šajā likumā nav paredzēts.

Pirmās instances tiesa un apelācijas instances tiesa apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus nav konstatējušas.

[8.1] Tiesai, konstatējot apsūdzēto pozitīvi raksturojošas ziņas, nav pienākuma mīkstināt sodu. 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmuma 9.punktā ir norādīts, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem nav atzīstami tādi apstākļi, kuriem ir tikai personību raksturojošu faktoru nozīme, piemēram, dzimums, izglītība, sodāmības neesamība, nevainojama uzvedība, priekšzīmīgs darbs pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas utt.

[8.2] Konkrētajā lietā nav konstatēts, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas vai amorālas uzvedības ietekmē.

Augstākā tiesa konstatē, ka aizstāve apelācijas sūdzībā nebija norādījusi uz to, ka pirmās instances tiesa nepamatoti nav atzinusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas vai amorālas uzvedības ietekmē.

Augstākā tiesa jau iepriekš ir norādījusi, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Tas nozīmē, ka nevar iesniegt kasācijas sūdzību par tādiem apstākļiem, par kuriem nebija iesniegta apelācijas sūdzība par pirmās instances tiesas spriedumu *(2011.gada 15.decembra lēmums lietā Nr.SKK-664/11 (11091163208), 2011.gada 29.novembra lēmums lietā Nr.SKK-604/11 (11815003910).*

[9] Tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums ir juridisks jautājums. Ievērojot minēto, kasācijas instances tiesa izvērtēs, vai konkrētajā kriminālprocesā nav pārkāptas apsūdzētā /pers. B/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, jo šo jautājumu savā lēmumā nav vērtējusi apelācijas instances tiesa.

Augstākā tiesa secina, ka nav pamata atzīt, ka ir pārkāptas apsūdzētā /pers. B/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

No lietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess uzsākts 2015.gada 8.martā (1. sējuma 1.lapa). 2015.gada 21.augustā krimināllieta nodota tiesai (1. sējuma 238.-240.lapa). 2015.gada 26.augustā tiesnese nozīmējusi lietas iztiesāšanu videokonferences režīmā uz 2015.gada 23.septembri, 2015.gada 27.oktobri, 2015.gada 16.decembri, 2016.gada 20.janvāri, 2016.gada 2.februāri (1.sējuma 246.lapa). 2015.gada 23.septembrī lietas izskatīšana tika uzsākta ar apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanos. Nākamā tiesas sēde notikusi 2015.gada 27.oktobrī (2.sējuma 82.-85.lapa). Nākamās tiesas sēdes notikušas 2015.gada 19.novembrī (2.sējuma 122.-132.lapa), 2015.gada 16.decembrī (2.sējuma 149.-152.lapa), 2016.gada 20.janvārī (2. sējuma 178.-181.lapa), 2016.gada 15.februārī (2.sējuma 221.-225.lapa), 2016.gada 18.februārī (2.sējuma 245.-249.lapa), 2016.gada 22.februārī (3.sējuma 13.lapa), 2016.gada 15.martā (3.sējuma 33.-36.lapa). 2016.gada 15.martā lietā nozīmēta atkārtota tiesu medicīniskā ekspertīze. Nākamās tiesas sēdes notikušas 2016.gada 16.maijā (3.sējuma 95.-99.lapa), 2016.gada 2.jūnijā (3.sējuma 131.-136.lapa), 2016.gada 9.jūnijā (3.sējuma 153.-154.lapa). 2016.gada 9.jūnijā /pers. B/ nozīmēta ambulatorā tiesu psihiatriskā ekspertīze (3.sējuma 155.-162.lapa). Nākamās tiesas sēdes notikušas 2016.gada 25.jūlijā (3.sējuma 195.-196.lapa), 2016.gada 30.septembrī (3.sējuma 226.-227.lapa). 2016.gada 30.septembrī /pers. B/ nozīmēta ambulatorā kompleksā tiesu psihiatriskā un tiesu psiholoģiskā ekspertīze (3. sējuma 230.-237.lapa). Nākamās tiesas sēdes notikušas 2016.gada 15.novembrī (4.sējuma 1.1.lapa), 2017.gada 11.janvārī (4.sējuma 18.lapa), 2017.gada 16.februārī (4.sējuma 76.-78.lapa), 2017.gada 22.februārī (4.sējuma 94.-96.lapa), 2017.gada 6.martā (4.sējuma 134.lapa), 2017.gada 29.martā (4.sējuma 182.-187.lapa), 2017.gada 31.martā (4.sējuma 203.-208.lapa), 2017.gada 3.aprīlī (4.sējuma 215.-216.lapa), 2017.gada 10.aprīlī (4.sējuma 226.lapa), 2017.gada 12.aprīlī (4.sējuma 229.lapa).

Pilna pirmās instances tiesas sprieduma pieejamības diena – 2017.gada 26.aprīlis.

2017.gada 22.maijā apelācijas instances tiesā pieņemts lēmums nozīmēt lietas izskatīšanu uz 2017.gada 7.septembri (5.sējuma 90.lapa). Tiesas sēdes apelācijas instances tiesā notikušas 2017.gada 7.septembrī (5.sējuma 97.-98.lapa), 2017.gada 23.oktobrī (5.sējuma 110.lapa), 2017.gada 6.decembrī (5.sējuma 132.-133.lapa).

[9.1] Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

[9.2] Augstākā tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā lietas izskatīšanā nav bijuši ilgstoši neattaisnoti bezdarbības periodi. Aizstāve kasācijas sūdzībā norādījusi, ka lietas izskatīšana vairākkārt atlikta sakarā ar liecinieka /pers. I/ neierašanos uz tiesas sēdēm. Kasācijas instances tiesa secina, ka tiesas rīcībā saistībā ar minētā liecinieka aicināšanu uz tiesas sēdēm nav konstatējama neattaisnota novilcināšana, jo tiesa ir veikusi aktīvas darbības, lai nodrošinātu liecinieka nopratināšanu tiesā. Arī fakts, ka pirmās instances tiesā tika nozīmētas trīs atkārtotas ekspertīzes, neliecina par to, ka lietā tādējādi pieļauta neattaisnota novilcināšana.

Augstākā tiesa atzīst, ka procesa virzītāji nav pieļāvuši Kriminālprocesa likuma 14.panta pārkāpumu un apsūdzētā /pers. B/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā nav pārkāptas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585. un 587.pantu, Augstākā tiesa

nolēma:

atstāt negrozītu Zemgales apgabaltiesas 2017.gada 6.decembra lēmumu, bet apsūdzētā /pers. B/ aizstāves Zentas Bičkovičas kasācijas sūdzību noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis P. Opincāns

Tiesnese	A. Nusberga
Tiesnese	A.Poļakova